

Υπερπαγωγή αξιώσεων το «Cabaret»

ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΤΖΕΝΤΑ

Του ΒΑΣΙΛΗ ΜΠΟΥΖΙΩΤΗ

Εν αρχήν ην η παραγωγή στα μιούζικαλ. Κι αν δεν πρόκειται για υπερπαγωγή κι έχεις να κάνεις με...εκιπτώσεις, άστα να πάνε -το έχουμε δει το «έργο» πολλές φορές. Στην περίπτωση του «Cabaret» - ευτυχώς- έχουμε να κάνουμε όχι μόνο με μια υπερπαγωγή, αλλά με μια εντυπωσιακότετη υπερπαγωγή από αυτές που σπάνια έχουμε απολαύσει στη χώρα μας! Ένα το κρατούμενο! Για το ανέβασμα του θρυλικού «Cabaret» οι Θεατρικές Σκηνές έχουν βάλει –για άλλη μια φορά- βαθιά το χέρι στην τσέπη με το αποτέλεσμα να επιτύχουν μια από τις μεγαλύτερες «νίκες» τους. Το ιστορικό Παλλάς που πήραν στα χέρια τους κερδίζοντας το πρώτο ισχυρότατο στοίχημά τους με την σαρωτική Μαντάμ Σουσού τους –μιλάμε για το απόλυτο sold out της χρονιάς- αγκαλιάζει μια ακόμα υπερπαγωγή τους που κερδίζει και τον πιο απαιτητικό θεατή. Οι άσσοι της εύρυθμης, ατμοσφαιρικής παράστασης που έφτιαξε ο άξιος Σωτήρης Χατζάκης -στο ντεμπούτο του στο μιούζικαλ επιτυγχάνει ένα ζηλευτό αποτέλεσμα- είναι πολλοί. Το «Cabaret» του Joe Masteroff ευτυχεί στα χέρια του μια και ο έμπειρος σκηνοθέτης «φωτίζει» όλες τις πτυχές του.

του στις χορογραφίες, ο ευφάνταστος Μανόλης Παντελιδάκης που υπογράφει το εντυπωσιακότατο σκηνικό, ο καίριος Αντώνης Γαλλέος που υπέγραψε την δυνατή μετάφραση, αλλά και η πολύτιμη και για το θέατρο Αφροδίτη Μάνου που έγραψε στίχους που...κλέβουν παράσταση. Θαυμάσια τα κοστουμια που έφτιαξε ο Άγγελος Μέντης –ειδικά αυτά του Τάκη Ζαχαράτου αξίζουν ξεχωριστή μνεία, μια και είναι από τα πιο άρτια που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια στο θέατρο-. Έξοχοι οι φωτισμοί του Λευτέρη Παυλόπουλου και μοναδική η δουλειά που έχει κάνει ο ικανός Αλέξιος Πρίφτης στην ενορχήστρωση, διευθύνοντας την ζωντανή ορχήστρα που κάνει εξαιρετική δουλειά.

ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ για τον ρόλο του Κομπέρ ο πολυσχιδής και πολυτάλαντος Τάκης Ζαχαράτος, βγαίνει στη σκηνή «σαν έτοιμος από καιρό» για το «στοίχημά» του αυτό. Ήθελε πάντα να αναμετρηθεί με το ρόλο και τώρα που αναμετρείται με αυτόν δίνει τον καλύτερο εαυτό του, πετυχαίνοντας ένα αξιοζήλευτο αποτέλεσμα. Ο Ζαχαράτος δεν παίζει τον Κομπέρ ως...Ζαχαράτος- θα ήταν εύκολο αυτό και δεν του αρέσουν διόλου οι ευκολίες. Ο Ζαχαράτος «γίνεται» ο Κομπέρ με υποκριτική δεινότητα, διατρέχοντας όλη την παράσταση παίζοντας, χορεύοντας και τραγουδώντας τα απαιτητικά κομμάτια με ακρίβεια. Μια μεγάλη προσωπική του «νίκη» -ίσως η πιο σημαντική της καριέρας του για την οποία δικαίως αποθεώνεται από τους θεατές! Ο Ζαχαράτος αγαπάει τα μιούζικαλ και ναι, ναι τα μιούζικαλ αγαπούν τον Ζαχαράτο.

ΠΑΜΕ Τάμτα. Την είχα πρωτοδεί στη σκηνή και στην πρώτη δειλή «βουτιά» της στο θέατρο με το μιούζικαλ «Rent» και είχα μυριστεί πως μέσα από σκληρή δουλειά μπορεί να σταθεί στο είδος σωστά. Άρεσε κι εκεί, αλλά έμοιαζε «άγουρη» ακόμα. Όταν έμαθα -και έγραψα πρώτος- πως θα παίξει τη Σάλλυ Μπόουλς στο «Cabaret» άρχισαν να αναρωτιούνται όλοι αν θα μπορέσει να τα βγάλει πέρα με ένα τόσο απαιτητικό πρωταγωνιστικό ρόλο. Η ίδια σίωπησε τότε κι ετοιμαζόταν να δώσει την απάντησή της από σκηνής. Χορευτικά και τραγουδιστικά –με τους καλύτερους δασκάλους- η Τάμτα «τα σπάει». Μοιάζει να έχει μακριά θητεία στο είδος. Άψογη. Όσο για την ερμηνεία; Φαίνεται πως έχει σκύψει με πολύ προσοχή και ευθύνη στη Σάλλυ Μπόουλς κι έχει καταφέρει να την προσεγγίσει σωστά. Στις δραματικές νότες της ηρωίδας συγκινεί και στο τελευταίο της τραγούδι το «Cabaret» που έχει αποχαιρετήσει έναν έρωτα για να μείνει στη σκηνή είναι εξαιρετική. Η επίμονη και επίπονη δουλειά της έφερε τελικά καρπούς!

ΠΛΑΙ τους έξοχη ερμηνεία επιτυγχάνει ο Ευθύμης Ζησάκης στον Κλιφ του, τον συγγραφέα που βρίσκεται στη Γερμανία και «περνά» από την αθωότητά του στην κατανόηση της αλήθειας για τη ζωή, την πολιτική, την εξουσία, τον έρωτα. Είναι ζηλευτός ο τρόπος που «μεταμορφώνεται» ο Ζησάκης από την πρώτη σκηνή που φτάνει με το τραίνο στη Γερμανία, στην τελευταία που φεύγει από αυτή πληγωμένος. Από «άγραφο χαρτί», «φέρει» τις πληγές που αφήνει η σκληρή αλήθεια της ζωής και του ρατσισμού. Έχει αμεσότητα, εσωτερικότητα και ακρίβεια. Μια προσωπική γερή «νίκη».

ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟΣ ο Βασίλης Μπισμίκης «φέρει» όλη την «παράνοια» και την σκληρότητα του ναζισμού. Κυρίαρχος των μέσων του αποδεικνύει πως μπορεί να «κεντήσει» σε κάθε ρόλο που αναμετρείται. Ζηλευτά γοητευτικός ξέρει τον τρόπο να κερδίζει τις καλύτερες εντυπώσεις. ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ο έμπειρος Τάσος Νούσιας έχει κύρος και δυναμική στον «κόντρα ρόλο» που παίζει. Στον ώριμο Εβραίο μανάβη που πέφτει θύμα του ναζισμού φτιάχνει μια λεπτοδουλειά που κερδίζει ξεχωριστό χειροκρότημα. Στην «έκρηξη» του, κατανοείς απόλυτα τον λόγο που...πέφτει το θέατρο από το χειροκρότημα. Ευθύβολη, αποτελεσματική η Κατερίνα Διδασκάλου, καίρια η Δήμητρα Λημνιού. Ο Σωτήρης Χατζάκης φρόντισε να «δέσει την ισχυρή» ομάδα του και να πετύχει ένα σύνολο που δίνει τον καλύτερό του εαυτό.